

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 2.december 2008
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2008-10330-7
Sagsbeh.: vbl
Fil-navn: Dokument 1

Besvarelse af spørgsmål nr. 17 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 14. oktober 2008.

Spørgsmål 17:

"Ministeren bedes redegøre for hvilke oplysninger ministeren og dennes forgængere har fået vedrørende danske patienters krav på behandling hos udenlandske speciallæger siden udarbejdelsen af notat af 22. marts 2004 om konsekvenserne af EF-domstolens afgørelser om patienters fri adgang til sundhedsydelser i andre EU/EØS-lande (omdelt som svar på SUU alm del spørgsmål 612 i folketingsåret 2007-08, 2. samling)."

Svar:

Ministeren fik i april 2004 forelagt notat af 22. marts 2004 om konsekvenser af EF-domstolens afgørelser om patienters fri adgang til sundhedsydelser i andre EU-/EØS-lande. Ministeren tilsluttede sig indstillingen om, at arbejdet med tilpasning af dansk lovgivning til EF-domstolens afgørelser skulle afvente behandling og vedtagelsen af direktivforslaget fra januar 2004 om tjenesteydelser i det indre marked. Direktivet fulgte i artikel 23 op på EF-domstolens afgørelser med et forslag om regler for godtgørelse af udgifter til lægebehandling

Ministeren blev i december 2004 orienteret om ministeriets udtalelse til Folketingets Ombudsmand i en konkret sag, der blandt andet omhandlede spørgsmålet om ydelse af tilskud til tandpleje i Grækenland efter kræftbehandling. Heri fastholdes beslutningen om, at arbejdet med tilpasning af dansk lovgivning til EF-domstolens afgørelser skulle afvente behandling og vedtagelsen af direktivforslaget om tjenesteydelser i det indre marked.

Ankestyrelsen traf i efteråret 2006 afgørelse i en konkret sag vedrørende en borger, der var gruppe 1-sikret og klagede over manglende tilskud til behandling søgt hos en speciallæge i Tyskland. Ankestyrelsen vurderede, at speciallægebehandling måtte antages at være omfattet af EF-traktatens tjenesteydelsesbegreb og derfor som udgangspunkt undergivet reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser. Ministeriet blev i forbindelse med behandling af sagen anmodet om en udtalelse. Ministeren blev i den forbindelse orienteret om den konkrete (og en lignende) klagesag og godkendte ministeriets svar i sagen. Ministeriet fastholder heri, at tolkningen af EF-domstolens afgørelser må foretages i EU-regi, idet målet er at sikre, at medlemsstaterne tilpasser deres lovgivning efter en fælles blandt medlemsstaterne fastlagt forståelse af EF-domstolens afgørelser.

Reglerne om tilskud efter sygesikringsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU-/EØS-land blev i efteråret 2006 justeret, som opfølgning på sundhedsloven. De dagældende regler blev i den forbindelse ikke ændret, jf.

bemærkningerne til forslaget til sundhedsloven (L 74), hvor det ad § 169 er anført, at ministeren foreløbig vil udmønte bemyndigelsen som hidtil.

Jeg er selv blevet orienteret om sagen i januar 2008 i forbindelse med en forespørgsel fra Folketingets Ombudsmand om, hvorfor reglerne om tilskud til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU-/EØS-land, ikke er ændret i overensstemmelse med Ankestyrelsens afgørelser. Da EU-Kommissionens udspil til et direktivforslag, der fulgte op på EF-domstolens afgørelser, endnu en gang var blevet udskudt og i lyset Ankestyrelsens afgørelser, godkendte jeg, at ministeriet iværksatte et arbejde med præcisering af reglerne. Den 1. december 2008 er de reviderede regler trådt i kraft, jf. ministeriets bekendtgørelse nr. 1098 af 19. november 2008 samt vejledning nr. 70 af 19. november 2008 begge om adgang til tilskud efter sundhedsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU-/EØS-land.